

Ορισμός και ιστορία της Οικολογίας (Τιμόθεος Παπασταύρου, Πτυχιούχος της Ανώτατης Εκκλησιαστικής Ακαδημίας Θεσσαλονίκης)

/ [Πεμπτουσία](#)

Για να καταφέρουμε να αναλύσουμε καλύτερα τα οικολογικά κινήματα, ορθό θα ήταν αρχικά να κάνουμε μια αναφορά στην οικολογία, η οποία αποτέλεσε τη βάση για την δημιουργία όλων των οικολογικών οργανώσεων και φορέων που μάχονται διαρκώς για την καταπολέμηση της κρίσης.

Από τα πρώτα κιόλας χρόνια οι αρχαίοι Έλληνες φιλόσοφοι ασχολούνται με θέματα που αφορούν την οικολογία, με τον Αριστοτέλη και τον Πλάτωνα να διατυπώνουν τις πρώτες θεωρίες για το φυσικό περιβάλλον και να προειδοποιούν τους ανθρώπους για τις συνέπειες που θα είχαν οι πράξεις τους απέναντι στο περιβάλλον. Πρόδρομος όμως της οικολογίας στην αρχαία εποχή θεωρείται ο μαθητής του Αριστοτέλη, Θεόφραστος, ο οποίος παρατήρησε και περιέγραψε την αλληλοεπίδραση μεταξύ των ζώων και του περιβάλλοντός τους τον 4ο αιώνα π.Χ.

Τέλος και πιο συγκεκριμένα το 1866 ο γερμανός βιολόγος Ernst Haeckel χρησιμοποίησε για πρώτη φορά τον όρο «Οικολογία» σαν υποσημείωση στο βιβλίο του *Generelle Morphologie der Organismen* ως υποκατάστατο της λέξης βιολογίας, συνθέτοντας τις ελληνικές λέξεις «οίκος» και «λόγος», και υποστηρίζοντας ότι η οικολογία είναι η επιστημονική μελέτη των σχέσεων των οργανισμών με το περιβάλλον [1]. Το 1868 ο γερμανός βιολόγος δίνει ακόμη έναν ορισμό για την οικολογία συνδυάζοντας την βιογραφική παράδοση με την οικονομία της φύσης, με αποτέλεσμα να γίνεται φανερό πως η άποψη του Χέκελ για την οικολογία συγκροτείται στα επιστημονικά πλαίσια της οικονομίας της φύσης και των φυσικών ισορροπιών [2].

Μέσα από την έρευνα μας, ανακαλύπτουμε πως πριν την δημιουργία της οικολογίας ως μια νέα επιστήμη, υπήρχαν οικολογικές σκέψεις και απόψεις οι οποίες αναπτύχτηκαν σταδιακά κατά το πέρασ του χρόνου μέχρι να καταφέρει η οικολογία να φτάσει στο επίπεδο που βρίσκεται σήμερα.

Από τον 18ο και 19ο αιώνα υλοποιούνται οι πρώτες εξερευνητικές αποστολές από τις σπουδαιότερες ναυτιλιακές δυνάμεις (Βρετάνια, Ισπανία), με σκοπό να αναπτύξουν το εμπόριο, να ανακαλύψουν και να καταγράψουν νέους φυσικούς πόρους, γεγονός το οποίο έφερε μια σταδιακή εξέλιξη στον κλάδο της οικολογίας. Με την πάροδο του χρόνου η οικολογία αναπτύσσεται ραγδαία λόγω των ανακαλύψεων στον τομέα της χημείας που έγιναν τον 19ο αιώνα από τον Αντουάν

Λαβουαζιέ. Κατά την περίοδο εκείνη παρατηρείται η συσχέτιση της οικολογίας με κοινωνικά και φιλοσοφικά κινήματα, τα οποία αφορούν την προστασία του περιβάλλοντος λόγω αρκετών καταστροφών που είχαν σημειωθεί από την βιομηχανική επανάσταση.

Τέλος θα πρέπει να αναφέρουμε πως η οικολογία άρχισε να γίνεται σταδιακά βασικό κομμάτι της παγκόσμιας πολιτικής, με αποτέλεσμα το 1971 η UNESCO να οργανώσει ένα ερευνητικό πρόγραμμα με τίτλο «άνθρωπος και βιόσφαιρα» με στόχο την ανάπτυξη καλύτερων σχέσεων του ανθρώπου με το περιβάλλον.

[Διαβάστε ολόκληρη τη μελέτη εδώ](#)

Παραπομπές:

- 1. Ακό Πασκάλ, Ιστορία της οικολογίας, εκδ. Σύγχρονη εποχή, Αθήνα 1991, σελ. 43.**
- 2. Στο ίδιο σ. 44**